

Питат къде живеем, разбират че сме роми и ни гонят

Пробокиран от няколко телефонни разговора с представители на общинската администрация в Кърджали, разбрах, че все пак в града има роми. Впоследствие научих, че ги наричат Далета, имат различен начин на живот, нямат организация, нито лидери.

Свързах се с Мюмюн Али Ахмед, кметски наместник на кв. Боровец и ден след това тръгнах за бастиона на общината в Кърджали ме посрещнаха г-н Ахмед, с когото бях говорил и още двама мъже. Не знаех за тях. Едни притеснителни, с отличен български език. А вие какви сте? - попитах директно. Отговориха ми - роми. Попитах за имената им - християнски. Абе вие да не сте Далета? - реших да удовлетворя любопитството си докрай. И в този момент г-н Али Ахмед видимо се притесни. Престори се на забързан и поискава да тръгне. Помолих го за разговор, но ми отказа. Двамата мъже леко се усмихнаха, споделаха се и единият отговори: "Ами те мака ни наричат." Сега вече можех да ги питам за

Всичко, почувствах, че можем да се сближим. Но първо трябваше да стигнем до махалата, на Високото. Тя е отделена, не с разстояние. Просто там сършва... И канализацията. 900 души пият вода от една и съща чешма. Направена в центъра на махалата. Лятото понякога спира и няма откъде да наливат, а друг път вместо вода потича пясък. Да не говорим за асфалтирани улици. Тук живеят само роми. Това като обяснение. Всички са безработни и никой не получава социални помощи. Ровят по букулците, по контейнери за да търсят метални предмети. Продават ги, за да се изхранят.

Георги Калинков Йорданов, семеен с четири деца

Местната администрация и службите ни от

казват каквото и да е съдействието. Като попитах къде живееш и отговорих - на ул. "Калинка", разбирам че си ром и те гонят. Не ни обръщат внимание. Преди 6 месеца масово спряха социалните помощи на всички ни. От Бюро то работи не искам да ги дават работа, сами ги сме си търсели. А на тези дено казват, че са турци им осигуриха работа в чистотата още преди да им спрат помощите. Никъде не ни искат. Има кметски наместник за кв. Боровец, Мюмюн Али Ахмед и когато отидем да се оплачам за нещо при него, той не иска да ни чуе. Казва, че не отговаря за нашата махала. За децата да не говорим. Не знаят български. Учителите преподават повечето на турски. В нашата част на квартала не можеш да видиш

чакъл, камо ли асфалт. А в горната махала на турческите се има асфалтирани улици, във всеки двор - чешма. Всички ходят на работа в чистотата, в озеленяването и в шивашките цехове има. Във фирма "Монапола" към Булгарtabak не можеш да видиш един ром, а турчески се има. Работят хората, а тези които не работят, получават помощи или пенсия. Към тях отношението е различно, защото казват: Ние сме турци. Опитах

да почна работа с тъло, не искам да сключват договор с мен.

Цанко Райчев Станев, 18-членно семейство: 5 деца, 7 внуци, 4 снахи.

Живеем в три стаи. В момента жена ми и единствения син са за желазо по бунищата. Всички са безработни. Никой не получава социални помощи. Виж колко хора сме, пет души поне от нас да можехме да работим, по 100 лева да изкарваме, в къщата щяха да влязат 500 лева. А сега децата умират от глад. Ей ги

здрави млади, красиви момчета стоят по цял ден без работа. Никой не ни иска, не ни имат за хора.

Валери Борисов Иванов, 44 г. семеен с две деца.

Никъде не работим и не взимаме социални помощи. Какво да ядат децата, с какво да си оправим къщите. Правят различна между нас, тук в горната част които живеят и тези, които живеят долу. Защото сме роми.

Христо ХРИСТОВ

Отношението към ромите в Кърджали е различно

РАЗГОВОР С ХАСАН АЗИС, КМЕТ НА ОБЩИНАТА:

България пример ли е за етническата толерантност?

- Да, мисля, че България е пример за етническа толерантност. Тя го е доказала и на политически избори, и по отношение на етносите.

В това число влизат ли ромите?

- В определена степен да. Но, разбира се, за тази общност има много неща, които все още трябва да бъдат направени, по отношение на собственото им участие в обществения процес. Този процес винаги е двупосочен. Едната и другата страна има още какво да направят, за да се постигне баланс.

Според Вас, какво ромите трябва да направят от тяхна страна?

- Това, което е важно и то не само за ромската общност, а за всички нас, е образователното ниво. Ако забелязвате сред тях процентът на неграмотност оказва влияние върху процента на безработните.

ДЛС е реално във властта и политиката на страната, да не би сред ромите да липсват такива политики и лидери?

- Сигурно това, което казвате е вярно.

До скоро не знаех, че има роми в Кърджали, как работите с тях?

- Това което ние се опитваме да правим в Кърджали - има един квартал в края на града, "Боровец", в който не може да кажа, че живеят само роми или турци. Назначихме един представител на община Мюмюн Али Ахмед, като мислим, че това е важно за нас. Такива представители назначихме и в другите квартали. На второ място, миналата година създадохме един здравен кабинет в квартала и назначихме човек, на който заплатата му се осигурява от община.

Понеже вече говорим за ромите защо между въвете махали на турческите се и ромите в този квартал има граница, защо се живее по различен начин?

- Аз не мога да кажа какви хора живеят там. Картината е пъстра и темата е много деликатна. Не казвам какви хора живеят - всеки избира сам какъв да се определи.

Да говорим конкретно за ромите - за тези, които се определят като такива.

- Към тези хора в никакъв случай не виждам с какви действия сме по-

казали различно отношение към някаква улица или някакви къщи. Това, което вие казвате, че едни живеят в хубави къщи, а други в по-лоши, хубавите къщи не са построени от община. Хората, в зависимост от това къде и какво работят и откъде си изкарват парите, си правят къщите.

От мази година започва ремонт за изграждане на канализация на "Боровец" и аз не мога да кажа, че ние ще направим на една коя си улица, защото там живеят еднаквии хора, а на другата няма да правим. Миналата година изградихме канализация в този квартал, каквато нямаше не знам от колко време.

А защо канализацията не стигна до горната част на квартала, където живеят ромите?

- Значи общината имаше възможност това да направи. Има втори етап, но той е свързан

с изграждането на един друг обект. И мисля, че в мази посока не е правилно да се говори.

Как с една такава малка група от 900 души, общината не може да се справи? И как точно на тези хора им се струва толкова много проблеми? Ето фактите: до ромите не стига канализация - хората пият вода от една чешма. Няма направени улици, за чакъл да не говорим, за асфалт пък въобще.

Ромските семейства масово са отрязани от помощи, всички без изключение, нямат ра-

бота, няма възрастни хора, които да получават пенсии, сред тях няма едно семейство с подписан договор за изкупуване на тъло, едва 10% от децата посещават училище. А в горната част на квартала, където ромите се турчят, всичко е различно. Разбирам че каква посока бия - това ли е градът, пример за етническа толерантност?

- /Пауза/ Има много проблеми, които не са само в този квартал, има ги и на други места. И отношението какъв е човек и къде живее, това не е политика на община. А тези помощи не се дават от община. А за да получат работа, трябва да отговарят на определени условия.

Явно няма да получат отговори. Вярвам, че проблемите на тези хора не са от случайността. В предизборната си кампания колко пъти сте посетили този квартал?

- Три пъти съм влизал в квартала. И то без кола. Ходил съм пеша, обикновено съм уличите. Но в мази част, където живеят ромите, не съм ходил, и не знам какво е там.

Господин Азис, знаете

ли, че тези хора не искат много. Искат работа или помощи, и ако общината се застъпи за тях, ще се разрешат основните им проблеми. Те се оплакват, че когато отидат в Бюро по труда или в "социални грижи", служителите ги питат къде живеят и като казват ул. "Калинка", разбирам, че са роми и не им обръщат внимание, това не е ли различно отношение?

- Може би има такова нещо и аз не мога да отговарям за тези служители. За мен е важно в администрацията да има представители на тази общност. И по този повод вече сме назначили трима души на работа, двама експерти и един в охраната, за да придобият самочувствие тези хора. Но аз не знам какви са, роми, мюсюлмани или християни и не ме интересува. Отговарят на условията и ги назначаваме.

Мислите ли от днес напатък да се сещате по-често за тези хора?

- Ние не сме спрели да мислим за тази част и тук може би трябва да написам... /Toest, разговорът продължи неофициално, без диктофон/.

Христо ХРИСТОВ